

Nepatrné stopy rytířů Halamů z Jičína v Hustopečích a Zašové

Pavel Lasztovicza

Rod Halamů z Jičína, vlastníci v průběhu 17. a 18. století statky na Opavsku (Jezdkovice, Neplachovice) a Novojičínsku (Dědičná Sedlnice, Slatina), nepatří k rodům nejznámějším.¹ Informace v literatuře jsou nanejvýš skoupé a nebýt matričních záznamů a archivních dokumentů, zřejmě by se na tuto rodinu zapomnělo úplně.² Krátký text, jež právě čtete, si klade za cíl poukázat na několik momentů, při kterých se dějiny rodu Halamů z Jičína propojily s dějinami Hustopečí nad Bečvou a Zašové na Valašsku.

Dne 1. 3. 1707 se v Příboře odehrála svatba mezi panem Juliem Alexandrem Podstatským z Prusinovic a Marií Terezií Wagen von Wagensperk. Julius Alexandr Podstatský byl spolumajitelem zámku a panství v Hustopečích nad Bečvou, kam se pár dní po svatbě i s nevěstou odebral. Spolu s nimi se na hustopečský zámek vypravila také paní Eva Halamová z Jičína, nevěstina matka, která však záhy poté v zámeckých komnatách zemřela. Stalo se tak 8. 3. 1707, sedm dní po příborské svatbě.³ Dle matričního zápisu bylo paní Evě Halamové z Jičína rovných 60 let a její ostatky spočinuly pod oltářem hustopečského farního kostela. Tak skončil první doložený kontakt rodu Halamů s Valašskem.

O několik desetiletí dříve, dne 28. 8. 1678, se v Opavě do rodiny Viléma Alexandra Halamy z Jičína a Salomeny Waneczky de Gemnitz narodil syn, jenž

---

¹ K majetkové držbě rodu viz Hosák, Ladislav: *Historický místopis země Moravskoslezské* (dále jenom *Historický místopis*). Praha 1938, s. 693, 724, 780 a 831.

² Alespoň heslovitě a stručné informace o rodových dějinách podávají Blažek, Conrad – von Kadich, Heinrich: *Der Mährische Adel*. Brno 1899, s. 39 – 40; Pilnáček, Josef: *Staromoravští rodové*. Vídeň 1936, s. 391.

³ Zemský archiv Opava (dále jenom ZAO), fond Sběrka matrik Severomoravského kraje (dále jenom fond SbM), inv. č. 6564, sig. Ke V 1, fol. 1016. Eva Halamová z Jičína se narodila kolem r. 1649 do rodiny Jiřího Václava Halamy a Barbory Evy von Dyhrn. Dne 3. 11. 1671 se ve Slatině provdala za pana Františka Adama Wagen von Wagensperk, viz ZAO, fond SbM, inv. č. 372, sig. Bi XIII 2, fol. 231.

při křtu obdržel jméno Jiří Václav.⁴ S výše zmíněnou Evou Halamovou z Jičína, jej pojily blízké příbuzenské vazby; Eva a Jiřího otec byli totiž sourozenci. Část dětství prožil ve Vyškově, kde jeho otec v letech 1680 – 1689 prokazatelně působil jako hejtman panství. Kolem roku 1719 byl Jiřím Václavem a jeho bratry Martinem Josefem a Maxmiliánem Františkem zakoupen statek Dědičná Sedlnice u Nového Jičína.⁵ Celková cena činila 14 500 zlatých a původnímu majiteli, Leopoldovi von Poppen, museli ještě navrch připlatit 200 zlatých klíčného.⁶ František Šigut, autor knihy *Poutní místo Zašová*, uvádí, že Jiří Václav Halama z Jičína držel Manskou Sedlnici, což, jak je napsáno výše, neodpovídá skutečnosti.⁷ Statek Manská Sedlnice sice sousedil s Dědičnou Sedlnicí, nicméně ve sledovaném období patřil rodu Eichendorffů, nikoliv Halamů. V současnosti jsou obě Sedlnice spojeny v jednu obec.

A zde se již dostáváme k Zašové a tamnímu trinitářskému klášteru, jenž v oněch časech platil za prestižní a u místní šlechty oblíbenou instituci. Rytíř Jiří Václav Halama z Jičína patřil k urozeným dobrodincům, kteří na zašovský poutní areál mysleli a kteří věřili, že jim ke spáse duše dopomohou modlitby trinitářských řeholníků. Proto není divu, že když 23. 6. 1743 zemřel (informace o jeho skonu pochází z tzv. domácího protokolu zašovských trinitářů – skutečné místo úmrtí se mi zatím vypátrat nepodařilo),⁸ bylo jeho tělo převezeno do Zašové, kde jej oblékli do trinitářského roucha a pohřbili v kryptě místního poutního kostela. O několik let později, dne 18. 1. 1758, byla rovněž v zašovském kostele pohřbena jeho praneteř, baronka Josefa Anna Podstatská z Prusinovic, provdaná Minkvicová z Minkvicburku, vnučka výše zmíněné Evy Halamové.⁹

Ve stejném roce jako rytíř Jiří Václav Halama z Jičína, zemřel i slavný zašovský rektor Jan Bartoloměj Vranečka, jeden z hlavních iniciátorů vzniku trinitářského kláštera a autor čtivé kroniky, v níž zaznamenal veškeré děje, které se na Valašskomeziříčsku i v širém okolí odehrály v I. polovině 18. století.¹⁰ Jeho osoba nám poslouží jako zajímavé pojítko mezi Halamy z Jičína, Podstatskými z Prusinovic, Zašovou a Hustopečemi nad Bečvou. Dne 1. 9. 1722 se totiž v Hustopečích oženil s Marií Dohnalovou, která působila na hustopečském zámku coby komorná výše zmíněné Marie Terezie Wagen von Wagensperk,

---

⁴ ZAO, fond SbM, inv. č. 2, sig. Op I 2, fol. 302.

⁵ Hosák, L.: *Historický místopis*, s. 693.

⁶ Tamtéž.

⁷ Šigut, František.: *Poutní místo Zašová*. Valašské Meziříčí 1942, s. 16.

⁸ Moravský zemský archiv Brno, fond Sbirka rukopisů Moravského zemského archivu G10, kniha 77, fol. 879.

⁹ ZAO, fond SbM, inv. č. 6507, sig. Ke I 3, fol. 156. Josefa Anna Podstatská zemřela ve Skaličce u Hranic, kterýžto statek držel její manžel Kryštof Erdmann Minkvic z Minkvicburku.

¹⁰ ZAO, fond SbM, inv. č. 2303, sig. VM VIII 6, fol. 215.

dcery Evy Halamové z Jičina a manželky Julia Alexandra Podstatského z Prusinovic.

Ostatky Evy Halamové z Jičina v Hustopečích nad Bečvou, stejně jako ostatky Jindřicha Filipa Halamy z Jičina v Zašové, odpočívají v místech svého pohřbení doposud. Pokud by se na jejich existenci, nebo na existenci samotného rodu zapomnělo, náš kraj by tím přišel sice o malý, ale o to zajímavější dílek své historie.

Poutní Kostel Navštívení Panny Marie v Zašové a farní kostel Povýšení sv. Kříže v Hustopečích nad Bečvou (v sousedství zámku) – místa posledního odpočinku rytířů Halamů z Jičina (foto: *Pavel Lasztovicza*)

Poděkování za pomoc při tvorbě článku, patří především PhDr. Jaroslavovi Zezulčíkovi, kastelánovi kunínského zámku, s nímž jsme si vzájemně vyměňovali své poznatky o genealogii Halamů z Jičina. Velké díky si také zaslouží Mgr. Jan Matyáš ze Zašové, jenž mne před časem upozornil na existenci tzv. domácího protokolu zašovských trinitářů.